

ряваше, че ужъ желае да еближи независимѣ-тъ Българскѣ Православнѣ Черквѣ съ Римо-католическѣ-тъ.

Тѣй и трѣбваше да направи Българскый царь съ Папѣ-тъ за да упази царство-то си въ онова врѣмя отъ Кръстоносцы-ты; защото бѣхъ много посиленн, та както Французи-ти отъ тѣхъ нападнѣхъ тогази на Византійскѣ-тъ Имперіѣ и прѣвзяхъ Цариградъ, въ който поставихъ за свой царь *Балдуи-на*, тѣй сѣще можяхъ да направятъ пакъ други и съ Българіѣ. Това даде поводъ да ся отворятъ сходства измежду Търново и Римъ, на които пріятелства-та станѣхъ толкози тѣсни, щото Папа-та гледаше на Българи-ты като на чяда, готовы веке да ся присѣдинятъ съ Римскѣ-тъ Черквѣ, майкѣ на Католици-ты, която още отъ покръщаваніе-то имъ (на Българи-ты) всякакъ ся е мѣчила, а и до

ти поискахъ да усвоятъ и Българскѣ-тъ Јерархіѣ, видѣхме, че тя быде причинѣ да станѣтъ Българе-ти на кракъ, та покрай неѣ освободихъ и себе си отъ гражданскы наложено-то имъ Гръцко иго. Слѣд. Българскый народъ открай — още отъ покръщеніе-то си е ималъ своѣ-тъ самостоятелнѣ народнѣ Јерархіѣ и всякога е былъ готовъ да си пролива кръвь-тъ за нейнѣ-тъ независимость; защото е зналъ, че само народно-то му Духовенство може да го учи по природныя му языкъ на Вѣрѣ, на законъ Божій, на нѣравственностъ, още и да му вдѣхва любовь камъ всичко онова, щото е Българско-народно.